

Yıldız Perisi

Yavuz DEMİRKIRAN

Yıldız Perisi

Yavuz DEMİRKİRAN

Bulutların çok yukarısında, havanın bal ve taze yağımur gibi koktuğı yerde, Yıldız Bahçesi adında gizli bir yer vardır. Burası yumuşak gümüş otlarla kaplı bir çayırdır ve çevresinde büyük küçük, parlak soluk, parlayana kadar parlatılmayı bekleyen yıldızlar uçuşur. Bahçenin en genç perisi Stella burada yaşar.

Stella miniciktir, bir çay fincanından daha uzun değildir; sıcak seftali rengi teni, her zaman bir tutamı havada duran kısa kıvrıcık bal-altını saçları vardır. Gözleri iri, yuvarlak ve gök mavidir, burnunun üzerinde küçük iller vardır. Narin kanatlarında, uçarken parıldayan gümüş damarlar vardır.  zerinde küçük işlemeli yıldızlar olan yumuşak, gece mavisi bir tunik, gümüş bir kemer ve ona uygun sivri uçlu ayakkabılar giyer.

Bir akşam, bahçenin en yaşlı ve en bilge perisi olan Nine, Stella'yı yanına çağırır. Nine'nin soluk lavanta rengi teni, örgülü topuz yapılmış uzun gümüş saçları ve sıcak kehribar gözleri vardır. Mor cübbesi altın yıldızlarla kaplıdır ve elinde, ucunda yumuşakça parlayan bir kristal bulunan ahşap bir asa tutar. Nine yumuşak bir sesle, "Stella," der, "bu gece ilk büyük işin var. Gece olmadan önce bütün yıldızları parlatmalısın."

Stella'nın kalbi heyecanla çarpar. "Ben mi? Tek başıma mı?" diye sorar. Nine başını sallar ve ona küçük, gümüş bir parlatma bezi verir. "Unutma," der Nine, "küçük sorumluluklar bile çok önemlidir." Stella bezi cebine koyar ve ilk yıldıza doğru uçar; onu her zamankinden daha çok parlatmaya hazırdır.

Ama Stella parlatmaya başladığında, minik, parlayan bir cin kulağının yanından vızıldayarak geçer. Bu, ateş böceği büyüklüğünde, iri meraklı kara gözleri ve arkasında ışıltı izi bırakan yuvarlak küçük bir yıldız cini olan Pırpır'dır. "Yakala beni!" diye kıkırdar Pırpır ve Stella ne olduğunu anlamadan kendini yıldız tarlasının içinde Pırpır'ı kovalarken bulur; güler, işini tamamen unuttur.

Büyük yıldızların arkasında saklambaç oynarlar ve Pırpır, Stella'ya bir ay ışığı huzmesinden nasıl kayılacağını gösterir. Stella'nın parlatma bezi cebinde, hiç dokunulmadan kalır. "Sadece bir oyun daha," der durur. Öğleden sonra sessizce geçip gider ve yıldızlar sabırla bekler, hâlâ donuk ve tozludur. Stella zamanın geçtiğini fark etmez.

Sonra, çok aşığlarda gökyüzü kararmaya başlar. Gece geliyor! Stella kesik bir nefes alır. "Ah hayır! Yıldızları parlatmayı unuttum!" İlk yıldıza uçar ve beziyle ovar, ama yıldız soluk kalır. Bir başkasını, bir başkasını dener, ama artık parlatma bezi yetmez. Yıldızlar ışıklarını kaybetmiştir ve gökyüzü giderek daha da kararır.

Stella'nın kanatları sarkar. "Ne yaptım ben?" diye fısıldar. Tam o sırada Nine yanında belirir, asası yumuşakça parlar. "Endişelenme, küçüğüm," der Nine sevgiyle. "Kaybolan yıldız ışığı gökyüzüne dağıldı. Ay doğmadan önce gidip onu toplamalısın. Pırpır'ı yanına al—o, yıldız ışığının nerede saklandığını bilir."

Stella ve Pırpır kararan gökyüzüne doğru uçar. Büyük Ayı'nın yanından süzülüp geçerler ve Ülker'in arasında ararlar. Pırpır'ın altın parıltısı yolu aydınlatır. "Bak!" diye bağırır Pırpır, bir kuyruklu yıldızın kuyruğuna takılmış minik bir ışıltıyı işaret ederek. Stella onu avuçlarında dikkatle tutar; sıcak ve gıcıklayıcıdır. "Bir parça yıldız ışığı bulundu!" diye sevinir.

Daha çok yıldız ışığı bulurlar: uzak bir gezegenin halkalarında, gümüş bir bulutsunun girdabında ve hatta Ay'ın kraterlerinde saklanmış. Stella her ışıltıyı yakaladığında onu gümüş kemerinin kesesine koyar. Kese giderek ağırlaşır ve daha da parlar. Stella yorulmayı unutmur—o bir maceranın içindedir!

Sonunda kese dolar. "Şimdi yıldız ışığını geri koymalıyız," der Stella. İlk yıldız uçar ve üzerine biraz yıldız ışığı serper. Yıldız pırıldar! Aynısını bir sonraki yıldız, bir sonrakine yapar; ta ki bütün gökyüzü ışıdamaya başlayana kadar. Pırpır etrafta vızıldar, gittiği her yere ekstra ışıltılar katar.

Parlayan her yıldızla Stella içinde sıcak bir parıltı hisseder. Yıldızları parlatmanın sadece bir angarya olmadığını anlar—dünyaya ışık getirmenin bir yoluydu. "Nine'yi dinlemeliydim," der. "Ama şimdi anlıyorum. Küçük işler bile önemlidir." Pırpır başını sallar. "Başardın, Stella! Gökyüzü yine güzel!"

Tam son yıldız parlamaya başladığında, Ay ufukta görünür. Stella zamanında bitirmiştir! Yıldız Bahçesi'ne geri uçar; Nine onu beklemektedir. "Gördün mü?" der Nine gülümseyerek. "Görevini unuttun, ama hatanı da düzelttin. Sorumluluk demek budur—tökezlesen bile elinden gelenin en iyisini yapmak."

Stella, Nine'ye sarılır. "Bir daha asla unutmayacağım," diye söz verir. Nine başını okşar. "Biliyorum, unutmayacaksın. Ve şimdi gökyüzüne bak—parlaması için çok çalıştığın için her zamankinden daha güzel." Stella yukarı bakar ve yıldızların parıldadığını görür. Gururlu ve mutlu hisseder, hem de çok ama çok uykuludur.

O gece Stella, yıldız tozundan yapılmış küçük yatağında kıvrılır ve gülümseyerek uykuya dalar. Pırpır yanına sokulur, yumuşakça parlar. Yıldızlar parlamaya devam eder ve Stella macerasını rüyasında görür. Yarın yıldızları yine parlatacağını bilir—ve bu kez unutmayacaktır.

Ve o geceden sonra Stella sorumluluklarını hep hatırladı. En küçük perinin bile önemli işler yapabileceğini öğrendi. Ve ne zaman gece gökyüzüne bakıp yıldızların parıldadığını görsen, hatırla: bir yerde Stella adında küçük bir peri, onları senin için parlatıyor ve parlamalarını sağlıyor.